

KÖZGAZDÁSI

a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja

XI. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM.

ÁRA: 60 FILLER

1969. ÁPRILIS 17.

A JÓ ÖTLETEK KONFERENCIÁJA

Jóllehet bizonyos „Ismerd meg hazádat” mozgalmat segít elő a MŰM és a KISZ KB azon törekvése, hogy az egyetemi és főiskolai hallgatókkal foglalkozó országos jellegű konferenciákat, tanácskozásokat más-más vidéki „fellegyvárban” rendezi, mégis nemcsak ennyi, hanem ennél sokkal több — valódi atmoszférateremtő légkör, és a tapasztalatok kincses tárházából mérhető megannyi lehetőség

sóoktatási főosztályának vezetője, dr. Kurucz Imre, az MSZMP KB osztályvezető-helyettese, Rovó Jenő, az MSZMP KB munkatársa, dr. Rapcsák András, a Kossuth Lajos Tudományegyetem rektora, és dr. Kónya István, az egyetem oktatási rektorhelyettese, továbbá megjelentek a konferencián az MSZMP megyei és Debrecen városi bizottságának, a megyei és városi tanácsnak, a Pedagógusok

hallgatói alapközösségek fejlesztésének problémáit vitatták meg.

Hiszen köztudott, hogy a KISZ közösségformáló szerepét, az oktatói patronálás lehetőségeit, a nevelési alkalmakat kínáló különféle hallgatói közösségek tevékenységét — éppen az alapközösségek fejlődésében található hiányosságok korlátozzák.

A rendkívül érdekes hozzászólások érdemi vissza-

jártasak a pedagógia és pszichológia tudományában.

Előterbe került a *hogyan* kérdése. Az a vélemény alakult ki, hogy természetes közösségnek — egy-egy egyetemi, tanulmányi csoport, valamint egy-egy kollégiumi szobaközösség tekinthető.

Példák százaai bizonyítják, hogy a felsőoktatási intézményekben — nem kell lámpással kutatni a jó közösségek példáit. Feladat tehát az, hogy a használható modelleket általánosítsuk. S oldjuk fel például az olyan ellentéteket, amelyek a tanulás egyre inkább individuális jellege, illetve a közösségi formák erősítése között fennállnak.

Hogyan lehet rendszeresen tenni a lehetőségeket és hallgatók kapcsolatát? Mikképp lehet felelősségteljesen kiszélesíteni az egyetemi élet demokratizmusát? Hogyan tegyük dinamikussá a KISZ-munkát, amely eddig nem használta fel kielégítően a képzés korszerűsítéséből adódó lehetőségeket?

Nálunk sem ártana megteremtteni a Patronáló Tanárok Kabinetjét. (Akár nevelő-, akár patronáló tanárnak nevezzük, szerepe a diák formálásában ugyanolyan jelentőséggel bír, mint egy-egy alapközösségben a KISZ tagjainak, funkcionáriusainak munkája.)

S még sorolhatnánk a sok jó példát, ötletet. (Pl. a Műegyetem Gépészmérnöki Karának jól bevált „MORENO”-szisztéma szerinti, hallgatókról készített jellemzése.)

A konferencia vitázó ülése dr. Polinszky Károly, miniszterhelyettes zárszavával ért véget.

A konferencián létrehozott és jól bevált szekciók ezentúl év közben is folyamatosan működnek majd a minisztérium mellett működő Nevelési Bizottság munkacsoportjainaként. (A szekciókba egyetemünk tanárai közül nemcsak a debreceni konferencián részt vevőket, hanem Solymár Károly, Saura Róbert tanárokat is beválasztották.)

És ha a tanszékek mindent megtesznek a képzés korszerűsítéséért, akkor a pártcsoportok, valamint a KISZ-aktívák közreműködésével — a tanulmányi csoportok, a hallgatói alapközösségek —, majd valóban a nevelés bázisává válnak.

Kincses György

Kahulits László vitáindító referátumát mondja

adódik ilyenkor — csak élni kell vele.

Míg tavaly Szegeden, az idén Debrecenben — április 9-10-11-én tartották meg a Kossuth Lajos Tudományegyetemen a II. Országos Felsőoktatási Nevelési Konferenciát.

A konferencia elnökségében helyet foglalt Vajó Péter, a KISZ Központi Bizottság titkára, dr. Polinszky Károly, művelődésügyi miniszterhelyettes, Karakas László, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára, dr. Kahulits László, a Művelődésügyi Minisztérium fel-

Szervezete és a Hazafias Népfront képviselői is.

A háromnapos értekezlet plenáris ülése, és az egy napon át tartó — tudományegyetemek, orvostudományegyetemek, agrárintézmények, pedagógusképző intézetek, műszaki egyetemek és művészeti főiskolák — szekcióülése

nem az egyetemi és főiskolai speciális nevelési problémákat állították a figyelem középpontjába, hanem a vitatézisek alapján — mindannyiunk közös gondját és feladatát: a

adására a kevés hely miatt nem vállalkozhatunk. — Egyetemünket négy főnyelvi tanári delegáció képviselte: dr. Bedő Gyula oktatási rektorhelyettes, dr. Gyenge Erzsébet docens, Árvai Jánosné adjunktus, Orosz Lajosné adjunktus. A négy tagú KISZ-küldöttséget Simon Pál, KISZ VB-titkár, Nagy Sándor, ipar kari, Udvarhelyi László keresk. kari KISZ-titkár és Fábrián András képviselték. Hogy egyetemünk nevelési tapasztalatai nem keveset nyomhatnak a latba, az is jelzi, hogy közülünk négyen is kaptak szót... S amit elmondtak — az osztatlan sikert aratott.

Azonban, mintegy előzetesként ismertetjük, (a konferencia anyaga nyomtatásban is megjelenik), igen sok szó esett arról, hogy most már végképp meg kell érteni mindenkiel: a hallgató nemcsak tárgya, hanem alanya is — a nevelői munkának.

Tudomásul kell venni, hogy ezen alany nevelésére csak olyan tanárok képesek, akik, ha autodidakta módon is, de egyaránt

problémáival foglalkozó TDK-dolgozatok készítésére.

A pályázat határideje: 1969. december 31. Az egyetemi bíráló bizottság által legjobbnak ítélt pályamunkák kerülnek előadásra az országos szekció ülésein. A témákról és a részletes díjazási feltételekről később adunk tájékoztatást.

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem TDK Vezetősége

★

A Marxista Tudományos Diákkörök I. országos konferenciáján Debrecenben hallgatóink, a politikai gazdaságtan szekcióban kiválóan szerepeltek: Spitzer György és Konec Katalin, IV. évf. elméleti szakos hallgató 1000.- forintos II. díjat, Tarafás Imre és Madarász Aladár IV. évf. általános szakosok 500.- Ft-os III. díját, Alföldi Lajos, V. évf. tanári „A”-szakos hallgató oklevelet nyert. Az első díjat nem adták ki.

★

A Művelődésügyi Minisztérium meghívására március 28-án, egyetemünk és egyetemi jellegű főiskolák rektorai, PB-, SZB-, és KISZ-titkárai vettek részt a szabályzattervezetek megbeszélésén.

A megbeszélések alapján szolgáló anyag a Működési Szabályzat, a Tanulmányi- és Vizsga Szabályzat, valamint a Fegyelmi Szabályzat tervezete volt, amely már az őszi viták eredményeit is összegezte.

Egyetemünkön a KISZ-szervezet keretében április végén kerül sor a hallgatók jogállását érintő kérdések megvitatására.

RÖVIDEN

Hazánk felszabadulásának 25. évfordulója tiszteletére 1970. március 15-április 4-e között 3 napos időtartamra összehívják a IX. Országos Diákköri Konferencia teljes ülését, melynek közgazdasági szekcióját egyetemünk rendezi. Hallgatóink számára pályázatot hirdetünk a felszabadulás jelentőségét, az elmúlt negyedszázad társadalmi, gazdasági fejlődését elemző, a szocializmus építésének időszere

FINN VENDÉGEK

Az egyetemi KISZ VB Külügyi Bizottságának meghívására 3 tagú delegáció érkezett hozzánk a helsinki Közgazdasági Egyetemről. A vendégek 5 napot töltöttek Magyarországon, és eredményes tárgyalásokat folytattak a kulturális és szakmai gyakorlat-csere kiszélesítéséről.

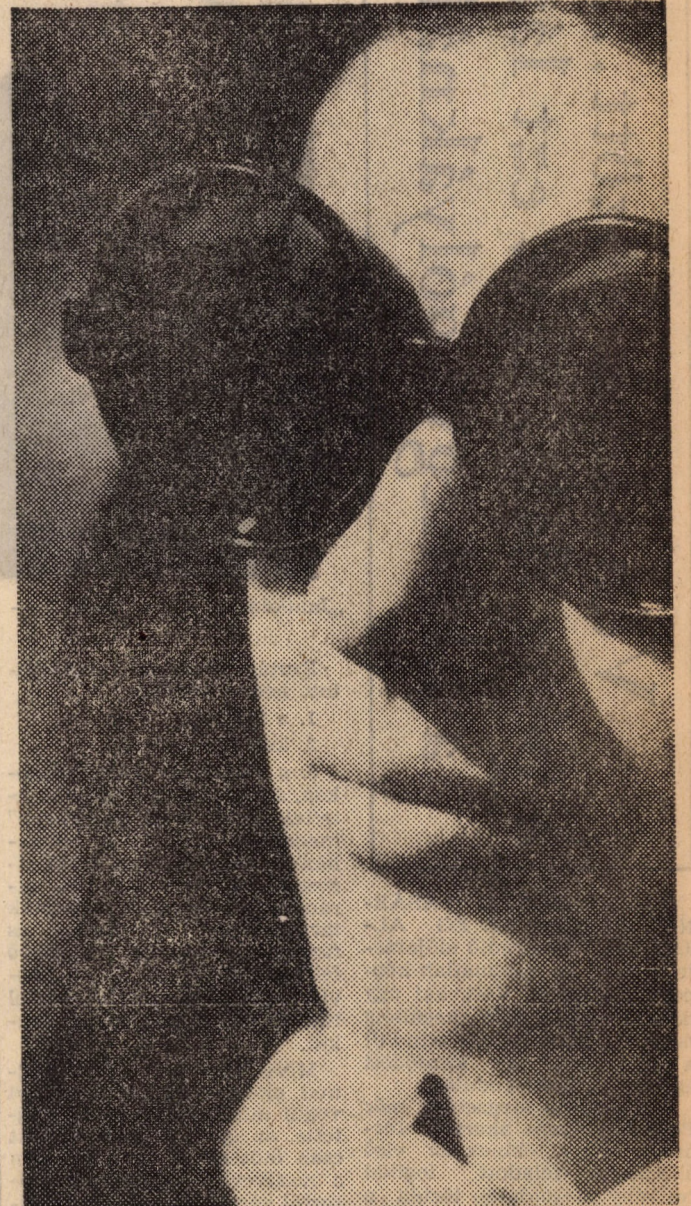
Egyetemünk ének-karja meghívást kapott egy hatnapos őszi turnéra, ez a Helsinkiben tartandó önálló koncerten kívül egy másik finn városban (Turkuban vagy Tamperében) való vendégszereplést is jelent. 1970 tavaszán pedig a helsinki egyetem zenekara látogat Magyarországra.

Hathatós segítséget kapnak

a Finnországba — akár egyéni, akár csoportosan — utazni szándékozók. Ez többek között kedvezményes szállás és étkezés biztosítását is jelenti, ami jelentős, közvetlen anyagi támogatás. Ez a szerződés természetesen csak kezdete a két egyetem ifjúsági szervezetei közötti együttműködésnek, amelynek konkrét gyakorlati haszná mellett nem lebecsülendő politikai jelentősége is van. Jelenlegi lehetőségeink maximális kihasználása minden esetre kapcsolataink további bővítésének alapjává válhat.

Kovács Jenő nemzetközi II/1

Fehér és fekete

KULCSÁR JÓZSEF felvétele

KITÜNTETÉSEK

Hazánk felszabadulásának 24. évfordulója alkalmából a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Erdemrend arany fokozatát adományozta dr. Wilczek Jenő, egyetemi tanár, és dr. Csizmadia Ernő egyetemi tanár, tudományos rektorhelyettesnek. A Munka Erdemrend ezüst fokozatával tüntették ki dr. Szubay Miklós docent.

A Tanácsköztársaság 50 éves jubileuma alkalmából dr. Vajda Imre nyug. egyetemi tanár a Munka Erdemrend arany fokozatát kapta.

A szakosodás előtt — kommentár nélkül

AZ I. ÉVESEK FIGYELMÉBE!

A Statisztikai Szemle legutóbbi (márciusi) számában jelent meg Olajos Árpád—Öry Istvánné (egyetemünk egykori hallgatóinak, ma a KSH csoportvezetőjének, illetve főelőadójának): A keresetek népgazdasági arányai c. cikke, amelyet a Statisztikai Időszere Közlemények 135. kötete — „Foglalkoztatottság és kereseti arányok 1967” — alapján írtak. A több szempontból tanulságos írásból, illetve kiadványból csupán két olyan (1967 szeptemberi állapotot tükröző) adatsort ragadok ki a „KÖZGAZDÁSI” hasábjaira, amely az I. évfolyam hallgatói számára a szakosodás szempontjából érdekes aktualitások.

A szocialista szektorban foglalkoztatott felsőfokú képzettséggel rendelkező 15 csoportba sorolt alkalmazottak kereseti rangsorában a közgazdászok a harmadik helyet foglalják el, 3231 forintos havi átlaggal. Előttük a műszaki-mérnökök, és az orvosok állnak: 3527 forintos, illetve 3241 forintos havi átlagkeresettel. Utánuk következnek az állatorvosok, a mezőgazdasági mérnökök, a jogászok stb. 3214 forintos lufelől, s a felsőfokú közgazdasági szakiskolákat végzett technikusok a tizedik helyen állnak 2704 forintos havi átlagkeresettel. Az első tízenegy csoportot kitevő egyetemi és egyetemi rangú főiskolai végzettségűek együttes havi átlagkeresete 2933 forint; a felsőfokú szakiskolai végzettségűek együttesen vett átlagos havi keresete pedig 2043 forint.

A közgazdasági egyetemi végzettségű, különböző népgazdasági ágakban foglalkoztatottak közötti kereseti arányok a következők.

A népgazdaság egészében foglalkoztatott összes (egyetemi végzettségű) közgazdász havi átlagkeresetét 100-nak véve:

Az iparban dolgozóké	= 100,3
Az építőiparban dolgozóké	= 106,4
A mezőgazdaságban dolgozóké	= 115,6
A közlekedésben dolgozóké	= 92,7
A kereskedelemben dolgozóké (külkért is beleértve)	= 97,1
A pénzügy-, az igazgatás és egyéb ágazatban dolgozóké	= 105,4

Hogy e számok felett még egyes negyedévesek is medítálnak elhelyezkedési pályázatuk benyújtása előtt? Lehet; akkor már csak azért is érdemes volt közölni ezeket az adatokat. Elvégre az I. évfolyam hallgatói is lesznek egyszer végzős IV. évesek,

Vénuszok között... a pénz dala, azaz ezt láttuk a „kőhegyi gólyáknál”

SOKAN LESTÉK VASÁRNAP REGGEL AZ ÉG ALJÁT (no, meg a rádió idójárás-jelentését) és bizalmatlan képpel indultak el. Volt, aki úgy döntött csak a HÉV-megállóig megy. Azután mégis elindult a többiekkel. Így kezdődött egy évfolyamkirándulás.

A gyengébb idegzetűek már Pomázon vissza akartak fordulni. Míg a többiek az első állomáson feladott logikai rejtvény megoldásán törektek a fejüket (mert, hogy el ne felejtsem, akadályverseny is volt), ők állandóan azt mondogatták: „de nagy ló vagyok, hogy eljöttem, úristen, 14 km gyalogút, még visszafordulniak, mindjárt esik.” De nem esett, és ők sem fordultak vissza.

Lassanként valamennyien felébredtünk, és nagy buzgalommal szereztük a pontokat a különböző állomásokon. (Melyeket mellel szívesre vártunk — ez volt az egyetlen lehetőség a pihenésre útközben).

Hallottam olyan megjegyzést is, melyben megrótták a szervezőket, miért nem szafoltatták fel előzőleg a Pomáz-Kőhegy utat.

Ami igaz, az igaz, nemcsak meredek, de köves is volt. Volt, aki számolta, hány követ lépett át, illetve került ki; de a tíz az „n”-edikben darabnál felhagyott a kísérlettel.

Megmutathatta az évfolyam madonnáit és Vénuszok közti jártasságát — ti. festményeket kellett felismerni. A politikai állomáson a 400 dél-vietnami parasztot kivégeztetett hajóskapitányt kellett valószínűleg elítélnünk. Ez bizony, gyengén sikerült. Sok csoport tehetetlenül állt a „kapitány” és az „ügyvéd” védekezése mellett — és meghátrált.

A hegytetőn, mielőtt letelepedtünk, még énekelnünk kellett. De arról, hogy ez ének volt, kevés csoportnak sikerült meggyőznie az állomás tagjait. „Vehetne egy pár énekőrt minden csoport” — hallottam félfüllel az állomás vezetőjétől.

Az egyetemünkön bevezetett oktatási reform fő célja, hogy ösztönözze a hallgatókat a folyamatlan, rendszeres év közbeni tanulásra, elősegítve ezzel a megfelelő tudományos elmélyültségű munkamódszerek kialakítását, a közgazdasági gondolkodásmód elemi szükségességű alapjainak lerakását. Ezen ösztönzés legelősebb formája a rövidített vizsgaidőszak, az utóvizsga-időszak megszüntetése. A mostani elsőéves hallgatók empirikusan nem tudják érzékelni a változást, egyszerűen azért, mert nem tudhatják, milyen volt vizsgázni a régi rendszerben. Ennek ellenére teljességgel

2 KÖZGAZDÁSZ

„Janikáné árulja a lányát.” — Az 5 perces kultúrműsor előadása mindenkit megkínzott... (Foto: Németh György)

Ezután mindenki elnyúlhatott kedve szerint:

1. a földön,
2. kerti székeken
3. a turistaház körüli padokon, ami a hidegre való tekintettel, nem a „legmelegebb” megoldás volt. Ti. a turistaházban — a bejutott kiváltságosokon kívül — maszek kirándulók és más csoportok tartózkodtak. A szomjas és fáradt vandorokat, meglepő felirat fogadta az ajtón: Ivóvíz nincs. Így egyedül sörrel tudták csak vigasztalni magukat.

Mivel az eleinte nagy izgalmat okozott logikai rejtvényt végül minden csoport megfeleltette, az ígért 30 pont helyett csak ötöt adtak rá, így aztán a résztvevők az ötperces műsортól várták a győzelmet. Sajnos, nem minden csoport tett ki magáért. Viszont, akik szerepeltek, nagy ötlethezről tettek tanúbizonyságot.

Hallottuk a tőkés imáját (Presser-dallamra), a pénz dalát (szintén Omega-sugallatra), láthattunk „nagyserű” cirkuszi produkciót, villámtréfát.

A tapson és nevetésen kívül az évfolyamvezetőség színház- és hajójeggyel jutalmazta a győzteseket: az egyesített 3-4., 22-24-26., és a 2. csoportot.

MOST MÁR VÉGLEGESEN SZÉTSZÉLEDT A TÁRSASÁG. Fociztak, játszottak, ettek, pihentek és hallgatták a Gerilla-együttest, melynek tagjai legújabb számalkat tanították az érdeklődőknek.

A kirándulás előzményeit Boda György évfolyamtitkár mondta el:

„Már a csúcshegy tábortan felmerült az a gondolat, hogy tartsunk politikai oktatást a szabadban. Mivel az érdeklődés heterogén, a kérdéseket is sok területről válogatták össze. A szervezést a Szolidaritási Bizottságra bíztuk, amely kitűnően oldotta meg a feladatát. Sajnos, a gyors szervezés és lebonyolítás miatt, a nem megfelelő tájékoztatás volt a legfőbb hiányosság. Így sokan eljártak a 14 km hallatára, pedig az út az állomáson eltöltött idő nélkül, kb. 1 óra volt.

Sajnos, nagyon kevés kollégista jött el — szólt közbe Buzás László, összesen huszan vagyunk a kollégiumból. Ez pedig hozzátéve 100 résztvevőt tekintve, igencsak kevés.

Viszont a kirándulás megmutatta, hogy nehéz helyzetben (rossz idő), 100 emberre — az évfolyam 20%-ára — lehet számítani, ez pedig nem is olyan rossz arány.

Ha tartjátok ezt a szintet, egész rendszeres évfolyam lesztek — mondta László Antal, III. évf. ipari kari KISZ-vezetőségi tag.

Tarcsi Gyula szervezőtitkár, a közreműködő felsőéveseknek köszönte meg a részvételt.

— A politikai oktatás szélesebb fogalom, mint ahogy ezt általában értelmézik. Hiszen már az is, hogy együtt ül itt az évfolyam egy része, közösségi nevelés —

mondta Szirmai Péter (II/elm.).

Nagyon örültünk Rádi Péternek, a Filozófia Tanszék adjunktusának, aki csoportjával együtt jött el.

Lassan visszafelé indultunk, vagy Pomáz vagy Szentendre felé. A Gerillák ösztönzésére egész úton zengett az ének. Még egy birkanyajtól se ijedtünk meg (igaz, nem is bántottak). Szentendréről a kollektív palacsintaevés és a dühödő lángoskeresés (nem-találás!) jut eszembe. Az éneklés persze, a HÉV-ben is folytatódott. Némi izomlással és kötetnyi élménnyel váltunk el egymástól, Pesten.

— léva —

Vendégeink

Március 31-én külföldi vendégeket látogattak hozzánk, akik többek között a nyelvi stúdiót is meglátogatták. Feltárult az ajtó és egy csoport szovjet fiatal lépett be a helyiségbe. Az ismerkedés után vendégeink nagy érdeklődéssel, mosolyogva hallgatták a számukra „egyszerű” szöveget. Majd a klubba is el látogattak.

A magyar narancslé és az orosz vodka hatására fokozódott a vidám hangulat és a gitár is előkezdte. A közös dalolás, jelvéycsere után a zenei klub hívta meg vendégeinket rövid lemezhallgatásra. A klasszikus zene után a beat-zenéből is izelítőt kapunk a NEOTON-együttes próbáján. A hangulatos és kellemes délutánból este lett, mire elkészültünk szovjet barátainktól.

(—ár)

Ez lesz az NDK-ban a nyári munkaakciókon

Nem túlzás azt állítani, hogy a külügyi bizottság munkája, s ezen belül az NDK munkaakciók szervezése szeptember óta a figyelem középpontjában áll. Ez a körülmény nemcsak a „Közgazdász”-ban leközölt nyári beszámolókat határozza meg, hanem a munka iránt egyébként meg nyilvánuló nagy érdeklődésnek is. Az eddigi szerzett tapasztalatokból kiindulva, nagyobb körültekintéssel végzik a szervezést — erről ad felvilágosítást Tóth Tibor, a csoport vezetője.

— Az idén anyagilag is nagyobb támogatást kapunk, szeretnénk ezt minél okosabban, céljainknak megfelelően kihasználni.

A munkalehetőségek kiaknázásának feltétele a személyes kapcsolat a munka-

adékkal, vállalatokkal, üzemekkel. Kapcsolatba léptünk többek között a kelet-német Hallei Városi Tanács és a Bitterfeld Vegyipari kombinát 4 tagú küldöttségével.

A tárgyaláson elmondták, hogy rohamosan fejlődő ipari létesítményeik érdekében — amely amúgy is állandó munkaerőhiánnyal küzd —, szívesen támogatják a magyar fiatalok nyári munkaakcióját. Hangsúlyozták, hogy küldetésük és a munkaakciók célja azonban elsősorban a baráti kapcsolat megteremtése, kiszélesítése. Igéretet kaptunk arról is, hogy az odautazó csoportok számára a tavalyinál jobb munkakörülményeket és üdülési lehetőséget biztosítanak majd.

— E megállapodáson kívül milyen városokkal folytatott tárgyalásokat?

— Természetesen tovább ápoljuk hagyományos jó kapcsolatunkat más városokkal is, így például Rostockból és Schwerinből is várunk küldöttséget. A megbeszélések célja az, hogy az NDK minél több részébe tudjunk csoportokat küldeni. Azokat a német elvtársakat látjuk vendégül, akik — véleményünk szerint — a legtöbbet tettek azért, hogy fiataljaink megfelelő körülmények között dolgozhassanak. Így amellet, hogy a német küldöttek látogatásukkal jobban megismerik helyzetünket és munkánkat, egyben jutalomnak érzik a meghívást. A márciusban hazánkba érkezett küldöttséget itt tartózkodásuk idejére 5 napos jól szervezett program várta. Megismerkedtek Budapesten, és el látogattak Debrecenbe, majd a Dunai Vasműbe is.

— Gondolom, az ilyen látogatás költséges?

— Igen. Március végén Ceglédi János, a bizottság helyettes vezetőjével utazunk az NDK-ba, hogy személyesen is megtekintsük a munkakörülményeket, és hogy közvetlen megbeszélésünkkel, tárgyalásainkkal biztosítsuk a megfelelő szállást, ellátást. Utunk eredménytel jött. Bitterfeldben, Halleban és Schwerinben költöttünk a munkára és pihenésre vonatkozóan megállapodást. Erfurtba, sajnos, az idén sem tudunk csoportot indítani, viszont elértük, hogy a Bitterfeldben dolgozó hallgatók egyhetes üdülésüket a patinás német városban, Meissenben tölthetik majd.

Czeglédi János
1/11.

CSISZÉR ÁGNES

Lengyelországi építő tábortok

A KISZ VB. Nemzetközi Kapcsolatok Bizottságának két delegációja járt Lengyelországban 1969. március 31. és április 5. között. Az egyik küldöttség (Nagy Sándor, Bessenyei Zoltán) a varsói Tervezési és Statisztikai Főiskola vezetőivel, a másik (Udvarhelyi László, Szelényi Zoltán) a wroclawi és a katowicei Közgazdasági Főiskolák vezetőivel tárgyalt.

A küldöttségek programtervezésében a tudományos diákköri együttműködésre, a nyári szakmai gyakorlatok cseréjére, építő tábortok szervezésére és a turistacsoportok ellátásának segítésére tett javaslatok szerepeltek.

Varsóban megegyeztek abban, hogy ez év augusztus 1-től 20 fős (5 lány és 15 fiú) magyar csoport dolgozik majd egy krakkói építkezésnél. A lengyelek kulturális programról is gondoskodnak a két héti tartó napi nyolcórás munka mellett. Majd három napra Varsóba és négy napra a tengerpartra, Sopotba viszik nyaralni hallgatóinkat. (Ez utóbbi időtartama lehet, hogy egy hét lesz, attól függően, hogy a lengyel csoport részére mi mennyi időt tudunk biztosítani a Balatonnál.)

Az előreláthatólag 350 forintos oda- és visszautazási költségeket kivéve az egyéb kiadásokat ők fedezik, és némi zsebpénzről is gondoskodnak.

Viszonzásképpen még ezen a nyáron egy 20 tagú lengyel csoport érkezik hozzánk, hogy

az új kollégium építésében segítsen.

A konkrét kultúrprogramok elözt állítják össze a csoportvezetők. Minden csoportnak egy magyar és egy lengyel vezetője lesz, akik figyelembe veszik majd a lehetőségeket, a hallgatók egyéni kívánságait és érdeklődését.

Az építő tábortokkal kapcsolatban még egy érdekes megállapodást kötöttek.

A wroclawiak 10 magyar hallgató részére biztosítanak kétételes munkalehetőséget augusztus 3-tól, egy komlóföldön. A varsóiakhoz hasonlóan kulturális programról gondoskodnak. A munkanapok után szintén kellemes időtöltés vár a magyar hallgatókra. Egy-két napot Varsóban, 5-6 napot pedig a Mazúri-tavaknál, Gizyckóban töltenek majd. Ebben az esetben van lehetőség arra, hogy akinek kedve van még néhány napot — saját költségére — Lengyelországban töltsön.

A magyarokat terhelő úti-költség itt annyiban módosul, hogy csak a Bp.—Wroclaw és visszaútra kell megváltani a jegyeket, a többi nem éppen rövid útra az úti-költségeket is a lengyelek fizetik.

A katowicei partnerekkel még nem sikerült megállapodni, de elképzelhető, hogy rövid időn belül hasonló cselekedetekre születik megegyezés.

Mivel a szerződések megkötése csak nemrég történt, az április 13-i jelentkezési határidő a lengyel építő tábortok esetében módosul. Az érdeklődők az alapszerveken keresztül juttathatják el jelentkezésüket a kari vezetőségekhez. Az ún. szakbizottságok, mint például a kultúrosztály, az érdekvédelmi bizottság... körében működő hallgatók jelentkezését ezek a bizottságok is elbíráltatják, és közvetlenül küldhetik meg a kari vezetőségeknek, megkerülve az alapszerveket.

Az érdeklődők részére 1969. április 23-án (szerdán) du. három órakor a II. előadóban informatív jellegű megbeszélést tartanak a szervezők.

— Rétfalvi —

Új szakszervezeti vezetők

Alapos előkészítő munka előzte meg a szakszervezeti vezetőségválasztást. A tagság szavazatai alapján, a titkosan megválasztott szakszervezeti vezetőségek a következők:

I. alapszerv: Elnöke: Magyar János, titkára: Méhes Ferencné. Tagjai: Bonin Anna, Galai Istvánné, Gelegonya Béla, Kiss Gyula, Banka Pál és (póttag) Dénes Magdolna.

II. alapszerv: Elnöke: Deák Károlyné, titkára: Bethlendi Lászlóné. Tagjai: Póka Mártonné, Pettorini Rezsőné, Lőrinc Kálmánné és (póttag) Szép Antalné.

Általános Kari alapszerv: Elnöke: Mária Antal, titkára: Venczel Istvánné. Tagjai: Szakács Sándor, Páli Lászlóné, Szentpéteri Szabolcsné.

Kereskedelmi Kari alapszerv: Elnöke: Solymár Károly, titkára: Tarján Jenő. Tagjai: Takács Jánosné, Csánádi György, Molnár Sándor.

Ipar Kari alapszerv: Elnöke: Szabados Anna, titkára: Köves Pál. Tagjai: Boltizár Pálné, Marosi Miklós, Tóth Gyula.

Könyvtár: Elnöke: Rác Lajosné, titkára: Pozsár Istvánné. Tagjai: Bogdár Imréné, Banka Tibor, Óri Jánosné.

Számítógéppont: Elnöke: Kovács Margit, titkára: Tóthpál Kázmér. Tagjai: Márkus Tibor, Bedők József, Györgyi Antalné.

A szakszervezeti egyetemi tanács, valamint a csúcshelyettesek tagjainak választására — a szervezeti szabályzat értelmében — 1970-ben kerül majd sor.

CSAK EGY JAVASLAT

nyilvánvaló, hogy számukra is éppen ez a periódus a kritikus, hiszen a félév eredményeinek lemérése ekkor történik meg. Függetlenül attól, hogy valaki rendszeresen, vagy egyáltalán nem tanult a félév folyamán. Amíg a félévi szeminárium-vezetőnél kell vizsgázni, nincs is baj, hiszen az számontartja (vagy nem) a félévi munkát, de ha „idegennél”, akkor ez a lehetőség is elesik.

Ilyenformán úgy mond nem egyenértékű csere jön létre a hallgató és vizsgáztató között. legfeljebb az aláírásban realizálódik a félévi munka eredménye, de ez természeténél

fogva csak mennyiségi jellegű értékelést adhat.

Javaslatom — annyiban áll, hogy a szeminárium tárgyaknál a szemináriumvezetőnek legyen joga a félévi munka elismerése-, és értékeléseképpen jegyet megajánlani a hallgatóknak. Természetesen azok a hallgatók, akiknek nem felel meg a megajánlott jegy vizsgát tehetnek.

Kétségtelen, hogy a szubjektív ítélet (a szem. vez. részéről) hangsúlyozottabb, de tekintettel arra, hogy az esetben hosszú idő tartós teljesítménye kerül a mérlegre, az ítélet jobban közelíti a hallgató

tényleges tudását, s így a vizsgán előforduló „szubjektív hatás”-tól minőségileg különböző esettel állunk szemben.

A módszer véleményem szerint mindkét félnek, sőt az oktatás céljának is egyaránt előnyös. Egyrészt mint konkrét, s ilyenformán hatásosabb ösztönző, másrészt, ha nem is jelentős mértékben, de csökkenti a vizsgák számát, s úgy hiszem ennek hasznossága triviális.

A módszer bevezetésének eldöntése természetesen az egyetem vezetőségének és a tanszék feladata, de szerintem minden szeminárium tárgy esetében hasznos lenne a javaslat felhasználása.

Czeglédi János
1/11.

A belkereskedelmi tanszék oktatási-nevelési terveiről

A gazdaságirányítási rendszer reformja olyannyira érintett bennünket, hogy szinte alig van olyan tárgy tanszékünknek, melynek anyagán ne kellene változtatni vagy éppen teljesen újat kidolgozni — mondotta dr. Forgács Tibor egyetemi tanár, a belkereskedelmi tanszék vezetője, amikor megkértük, tájékoztassa olvasóinkat a tanszéki munka jelenéről, távlatairól.

Nézzük csak sorra a tárgyakat — folytatta. Egyik fő tárgyunk a *Belkereskedelem gazdaságtana*, melyből teljesen új tananyagot kell készítenünk. Az idén államvizsgáló harmad- és negyedévesek még csak az előadásokra és ajánlott irodalomra támaszkodhatnak a felkészülésnél, a következő tanév során már megjelenik az új jegyzet. A másik alaptárgy, a *Kereskedelem szervezése és technikája*, a jövőben *Munka- és üzemszervezés* cím alatt „fut”. Az 1967-ben készült szakkönyv a legkorszerűbb ismereteket foglalja össze. Tavaly ősszel új jegyzet készült a *Piacutatás* anyagából. E tárgyat több szak — ipar, belker., külker., agrár — marketing szakágazatos hallgatói halgatják. A *Kereskedelmi vállalatok tervezéséből* már új jegyzet áll a hallgatók rendelkezésére. Oktatása túlnyomórészt gyakorlatok formájában valósul meg, esettanulmányok felhasználásával. 1968-as jegyzete van a *Mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek áruforgalma* című tárgynak is. A *Szövetkezeti kereskedelem* anyaga viszont már elavult, az újat még a tavasszal megvitátjuk, éppúgy, mint a *Vendéglátás és idegenforgalom gazdaságtanából* készült anyagot. Mind a Belkereskedelem gazdaságtana, mind a tavasszal megvitásra kerülő két anyag készíratának elkészítési határideje december.

Hallottuk, hogy új tárgyakat is oktatnak a jövőben.

Igen, új tárgyunk a *Reklám és propaganda*, ezt valamennyi marketinges számára tanszékünk dolgozza ki, s tematikája még e hónapban megvitásra kerül. A *Fogyasztás távlati tervezése, az Ertekesítési folyamatok szervezése, az Üzemgazdasági döntések megalapozása* című új szakágazati és a *Hálózati fejlesztés és telepítés, a Beruházás és építkezés, a Munkagazdaságtan* című, már évek óta oktatott alternatív tárgyak mellett most induló alternatív tárgyunk az *Arutárolás és csomagolás szervezése és technikája*. Az új anyagok jegyzeteit 70-re kell elkészítenünk. Van tehát elég dolga 9 oktatóknak, a magas — személyenként kb. heti 10 óra — óraterhelés mellett nehéz feladat ennyi jegyzetet időre elkészíteni.

Az új szakkönyvek, jegyzetek elkészítésén kívül fontosnak tartjuk a *szakszemináriumi munka* további tökéletesítését, fejlesztését az esettanulmányok alkalmazásának fokozásával, s ily módon az önállóbb munkára való ösztönzéssel. Ami az idén először sorra kerülő *zárógyakorlatot* illeti, igyekeztünk biztosítani, hogy ezt hallgatóink leendő munkahelyükön tölthessék. Felmértük a kereskedelmi vállalatok idén végző hallgatók iránti igényeit, s ennek eredményeképpen a hallgatók túlnyomó része későbbi munkahelyén tölti a három hónapot. Lehetőség van arra is, hogy — megfelelő továbbfejlesztés során — a szakszemináriumi dolgozatokból szülessenek a diplomamunkák, ugyanis — véleményünk szerint — a zárógyakorlat időtartama nem elegendő új téma alapos kidolgozásához.

Szükséges a hallgatók és tanszék kapcsolatainak to-

vábbi erősítése. A kiváló képességűeket igyekszünk bekapcsolni a tanszéken folyó tudományos munkába, s vizsgáljuk a gyengébb eredményeket elérő hallgatók munkáját.

Mint említettem, az új tananyagok csak a jövő évben jelennek meg. Azonban igyekeztünk mostani harmad- negyedéveseink számára ismertetni ezeket az előadásokon, nekik is a legújabb ismereteket adni. Az új képzési rendszerre való áttérés csak folyamatos lehet, ezért átmeneti tanterveket dolgoztunk ki, valamennyi érdekelt évfolyam legkorszerűbb ismereteken alapuló felkészülésének biztosítására — mondotta befejezősül a tanszékvezető.

Kurtán Lajos

Mikle Judit nemcsak a Fényes Szelekben, hanem az első éves közgazdász-szemináriumon is fellép (Foto: GRUNWALSKY)

ELLENTESET.

avagy néhány gondolat

Verba volant scripta

manent.

Szó elszáll, írás megmarad, így a latinban. Lehet, hogy a tesztnek is 2000 éves múltja van? Lehet. A teszt, mint Hannibál az Alpokon, átkelt a Dunán, és megkezdte hódítását a Közégszón is. Ha az előző számban megjelent „Tetszik ez a teszt?” című cikket a „nagy hódítás” egyik állomásának lehet tekinteni, akkor az alábbiakat barrikádnak a hódítás ellen. Komolyra fordítva a szót, néhány megjegyzést szeretnék tenni az írásbeli vizsgáról, és felvetnék néhány gondolatot a vizsgamódszer tökéletesítésével kapcsolatban.

A tanulmányi követelmények növekedésével többek között szükségessé vált egy olyan vizsgamódszer kidolgozása, amely a számonkérést objektívabban teszi és egyben nagyobb és szélesebb anyagot ölel fel.

A kérdőíves, illetve a kombinált, vizsgalappal és programozott vizsgázattal bizonyított számonkérés bizonyos vonatkozásokban megfelel a fenti követelményeknek.

A vizsgaíven szereplő kérdések fogatékosságával nem kívánok foglalkozni, ezek nagyrészt csökkenthetők.

Inkább azzal a szemlélettel szeretnék vitázni,

amely a tesztet, mint legjobb és kizárólagos vizsgamódszert, piederészt emeli, tehát rá szeretnék mutatni néhány immánens hibájára, fogatékosságára.

Az írásbeli vizsgakérdések az anyag gyors és minél teljesebb számonkérését, egyes tanult módszerek alkalmazását teszik lehetővé. Jellegükben fogva azonban nagyrészt reprodukív visszaadásra adnak lehetőséget, nem ösztönöznek önálló vélemény kifejtésére. Igaz ugyan, hogy gátat vetnek a „mellébeszélésnek”. Ugyanakkor, ha a vizsgáló egy feltett kérdésre bőséges és sok új momentumot tartalmazó választ ad, akkor a plusz pontok nincsenek, és nem is lehetnek arányban azzal a pontvesztéssel, amit a többi kérdésre — időhiány miatt — rossz, vagy egyáltalán nem adott feleletért levonnak.

A tesztvizsga arra ösztönöz, hogy a hallgató az anyagot teljesen megtanulja és nem többre. Ha bármilyen módszert kell alkalmazni, akkor is csak standard „előregyártott” sémákra telik az időből és a teszt jellegéből adódóan. A szóbeli vizsgák egyik hibája éppen az volt, hogy nem ölelte fel az anyag nagy részét. A tesztnél, ha arra törekszünk, hogy a tananyagot mélyebben kérdezzük vissza, ugyanaz a probléma adódhat. A szóbeli vizsga apró kérdései, ugyanakkor teszt-jellegű kérdések, tehát ugyanazt a funkciót teljesítik, mint az írásbeli vizsga kérdőíve. Vagyis ezt a kérdést éppen nem az írásbeliség oldja meg.

Egy másik probléma inkább a jövőre vonatkozik.

Eddig nem sikerült maradéktalanul megvalósítani az önálló problémamegoldásra való ösztönzést, a diákias elméleti és gyakorlati ismereteinek összehangolását. Egyetemünk tanulmányi rendszerében egyre inkább előtérbe került egy ilyen törekvés. Ugyanakkor a teszt-rendszer térhódítása, mint kizárólagos vizsgatípus, megöltheti az egész kezdeményezést.

Ennek hatása az eredményekben is tükröződhet, tehát egy közepes körűli átlagot és minimális szórást kapunk. Így a vizsga csak egy alapteljesítmény mérésére ad lehetőséget, a felkészülést is „standardizálja”.

Feltűnő az is, hogy a jelölt a szóbelin javíthat, Miért szóbelin? Valamiről tehát szóbelin kell meggyőződni, amire az írásbeli nem ad választ. Miért nem az írásbeli a javítási lehetőség? Miért nem a szóbeli vizsga a főresz, és az írásbeli a javítás? Itt ellentmondás van. Hiszen, ha a szóbelin arról akarnak meggyőződni, hátha a jelölt szóban jobban fejezi ki magát, akkor ugyanez fordítva is érv lehet. Ha a szóbeli vizsga a diákról alkotott kép teljessé tételét célozza, akkor ez minden vizsgára érvényes kellene hogy legyen.

Alapjaiban egyetérték az írásbeliséggel, mert bizonyos ismeretanyag elsajátítására kényszerít, és ez helyes. Ugyanakkor arra nevel, hogy a hallgatók szabatosan fejtsék ki gondolataikat. Helytelennek tartom azonban, ha az ideológiai tárgyakban bármilyen kis teret is hódíthat a teszt, és nem kívánatos uralkodó szerepe még a matematikában sem. Igen sok esetben ugyanis a formális gondolkodás és a „bevágás” révén egy bizonyítást könyveden le lehet írni, még akkor is, ha az illető nem érti az eljárás lényegét.

Nagyon helyteleníteném a vizsgák elszemélytelenedését.

Ez ugyan kiküszöbölhető a szubjektívizmust, ugyanakkor kiküszöbölhető az embert, az egyént is. Nem hiszem, hogy a megnövekedett követelmények ne vetnék fel az önállóság kérdését és ezt a tesztrendszer vizsga nem biztosítja.

A „tudás” nem lehet „objektív” mércével mérni, hacsak nem eredmények, képletek és definíciók jelentik egy tárgy ismeretét. Előbbiek le-mérése lehetséges, sőt, kívánatos írásbeli vizsgán, ugyanakkor szóbeli vizsga nélkül a kép nem teljes.

A „személyiség szerepe” a közgazdasági munkában igen fontos. Nem lehet csak írósztal-emberként, írásban döntéseket hozni, ehhez az ember

aktív részvétele, és véleményalkotása szükséges.

Az új követelmények természetesen felvetik az értékelés reformját is, azt, hogy az alapjaiban osztályzat-centrikus szemlélet megszűnjön és a minősítés minden oldalról megalapozott legyen.

Legyen tehát írásbeli vizsga, de csak olyan tárgyakban és csak olyan kérdésekben, amelyek a tételes tudást követelik meg és ne váljon a vizsga sem totószelvény kitérésévé, sem pedig nagy nehezen bevágott felsorolások,

képletek visszaadásává.

Az írásbeli rész foglalkozzon komplex problémákkal, amelynek megoldásához szükséges a tananyag főbb részeitnek ismerete, és a szóbelin vagy az írásbeli feladat részletesebb elemzése vagy egyéb kapcsolódó problémák tárgyalása folya. Az osztályzat megállapítása így az írásos munka és szóbeli útján, sokkal megalapozottabb lehet. A szóbeli és írásbeli vizsgának mind a téma, mind a forma (kérdések milyensége) szempontjából egyenesnek kell lennie.

KAZÁR PÉTER

GÖZGÁZ GERZSON jelenti

Jó estét!

Hát itt lennék megint. Vége a szünetnek, kipihentük a fáradalmakat... Hogy minek a fáradalmait? A Jóisten tudja. De ezzel valahogy mindig úgy vagyok, hogy szünetet azért kap az ember Gerzsonja, hogy kipihenje... Hát énriam ne mondják, hogy nem vagyok rendes diák, megünnepeltem.

Bravó, büfé!

Úgy hozta kedvem, hogy fejfájásomon, szomjúságomon és pénztárcémon egy pohár jéghideg Coca-cólával akartam könnyíteni. E célból betértem egy szép körüti Közérthé, de nemsokára ki is tértem onnan. Persze, cola nélkül. Hiába, ez a szénsavhiány! Gondoltam, megpróbálom egy elsőosztályú presszóban. Megpróbáltam. Elsőosztályú helyiség, elsőosztályú kiszolgáló elsőosztályú mosollyal. Csak cola nem volt. Úgy látszik, szaporodott a hiánycikkék családja. Mivel szomjaim továbbra is kínózt, nem hagytam abba a keresgélést. Kísérleteztem még Utasellátóval, Öreg Klubjával, Klauzál téri piaccal, Kardosnéval, a gyűjtőgőz életmódot élő szomszédasszonnyal. A Kigyó utcában kaphattam volna konvertibilis valutáért, de csak forintom volt.

Halálos fáradtan végre bevásároltam az egyetem előcsarnokába. Lógó nyelvel és elfülő szavakkal kértem a büfében valami iható. És ekkor ért a meglepetés: megkérdezték tőlem: „Lehet Coca-cola is?” És három harmincért kényelmesen ittam az egész városban hiányzó nedűt.

— spé —

Viszlát a köv. számban!

SPORT

Papp Laci a klubban

Nagyon jól sikerült másfélórát töltöttünk el a magyar ökölvívó-válogatott jelenlegi edzőjével, aki versenyző korában páratlan sportkarriert futott be.

Bevezetül néhány aktuális kérdésre választ az újdonsült szakvezető. Elmondta, hogy

nem lesz egyszerű dolog a magyar ökölvívás szeptemberét kivezetni a kátyúból. Baj van a fiatal „bunyósoknál” a sportszerű életmóddal és a szívvel.

Kemény fába vágta fejszéjét Adler Zsigmonddal.

Vendégünk felidézte a mindannyiunk számára emlékezetes pályafutása néhány epizódját.

— Fiatal bokszoló voltam, amikor egyszer kimentem megnézni az ökölvívó-válogatott keret előkészületi meccsét. Kényelmesen ültem a lelátón, néztem, hogy verik egymást a ringben, amikor odajött hozzám az egyik vezető és így szólt: — Laci, nem jött el a középsúlyú válogatott ellenfele, be kellene ugranod. Elképedtem vakarni a fejem, de aztán nagy remegve megindultam az öltöző felé. A szorítóban csak játszadozott velem az ellenfelem, időnként ütött kettőt-hármat. Kis idő múlva begorombultam és állon vágtam. A válogatott legény leült a padlóra. 8-nál felállt, de én megismételtem az előbbi akciót, s erre már 10-nél sem tudott felkedni a fiú. Az újságírók megrohantak, másnap a lapok ki ez a Papp? címmel mutattak be a nagyközönségnek. E naptól kezdve anyám, aki eddig tiltott a bunyótól, a legszigorúbb edzőm lett. Válogatott kerettag lettem.

Ezután mind komolyabb munka következett. Sikerült 3 olimpiát és 2 Európa-bajnok-

ságot nyernem amatőr pályafutásom alatt. Sok tréning, sok lemondás. Sokat köszönhetek az edzőmnek és a feleségemnek is.

Amikor beléptem a hivatásosak táborába, vállalom kellett a még keményebb munkát. Ott 12 menetes mérkőzések vannak, míg az amatőröknek csak három. Ha az embernek bevágnak egy jókorát, bizony nehezen találja meg a kijáratot. Profi koromban eljutottam az Európa-bajnoki címig, s azt négyszer védtem meg.

A beszélgetés végén Papp László megköszönte a figyelmet, valamint a sok szurkolást, amit versenyzőkorában kapott. Mi is köszönjük ezt a kellemes estét!

Lantai András

Pingpong

Március 26-án délután zajlott le egyetemünk asztalitenisz-házibajnoksága. A verseny a „nagyok” távollétében is izgalmas, érdekes volt. Kár, hogy egy-két apróság közbeesett, mint például néhányan az oroszárhelyi miatt nem tudtak kiállni. S bár az aula világitása sem volt éppen tökéletes, a verseny alkalmi közönsége, ennek ellenére jól szórakozott. A lányok versenyében az NB I-es közgazdászok brilliroztak: Kovács Edit nyert Csáky Piroska előtt. A fiúknál a sorrend: 1. Pázmándy, 2. Gulácsi, 3. Bartha és Kricskó.

Visszatérés a VIDÉKRŐL JÖTTEM vitához

avagy amit Korcsog Péternek még el kellett mondanom

Motó: „Nem kergettek fehér zongora körül, nekem csak felfordított hokkedlim volt...”

Korcsog Péter cikke egyszerűen felháborító — s úgy érzem — a probléma megoldását egyáltalán nem segíti elő. Két és fél éves egyetemi tanulmányaim alatt sohasem tapasztaltam, hogy a pestiek általában így reagálnának a pesti-vidéki diákok közötti ellentétek, kérdések felvetésére.

Szerinte ezen ellentét alapját 50 százalékos szubjektív indulatok és érzelmek képezik. Hogy miből képződik a másik 50 százalékat, attól nagyvonalúan eltekint, a későbbiekben még csak nem is utal rá, így kénytelen vagyok azon feltevésekből kiindulni, hogy a hiányzó 50 százalékat objektív okok teszik ki. Mindenesetre, itt afféba keveredik Jó Rudolffal, amikor a szubjektív indulatok figyelembe vételének létjogosultságát bizonygatja.

Bizonyítékképpen a marxizmus egyik alapjátékára hivatkozva kijelenti, hogy a szubjektív nem más, mint az objektív reakciója. Erről többet nem mond, s ez így nyilvánvalóan badarság.

Aki a valóság problémáit elemzi, annak önmagából kell kiküszöbölni a szubjektív érzelmeket és indulatokat, olyan mértékben, amennyire csak lehetséges, nem pedig másokból, ha a bennünk levő szubjektív indulatok a valóságra valamiképpen hatnak. Jó pedig ezt mondja és nem azt, amit Korcsog nehezményez, hogy a pesti-vidéki ellentétet szubjektív érzelmek is motiválják. Ezzel magam is egyet-

értek, csak nem úgy, nem olyan formában és tartalommal, ahogyan ezt Korcsog interpretálja.

A másik támadás szintén egyik kiindulópont miatt éri Joót. Ő ugyanis azt mondja, hogy a vidéki és pesti iskolák közötti színvonalkülönbségek alkotják az ellentét egyik kiindulópontját. Korcsognak, amennyiben ezt támogatja, igaz van. Ő az otthon és az iskolák nevelőfunkciójával operál, miközben maga is beleesik a Joónak ácsott verembe.

A vidéki és pesti diákok közötti ellentétet a vidéki illetve pesti iskolák nevelési színvonalkülönbségéből hámozza ki, holott korábban tagad bármiféle színvonalkülönbséget.

Ennek az ellentétnek szerinte két fontos megjelenési formája van, éspedig a politikai nézetek, valamint a szubjektív érzelmek és indulatok. Ebből előttem több dolog lett világos, amelyről korábban fogalmam sem volt.

1 Pesten jobban nevelik az embert mint vidéken.

2 A csúnya vidéki nevelés, valamint a csúnya vidéki szubjektív érzelmek és indulatok, csúnya politikai nézeteket szülnék.

Korcsog könyörtelenül pontos és precíz, „ridegen objektív” velünk szemben. Amilyen pontos, az a bizonyos 50 százalék, ugyanolyan biztos abban is, hogy a „lóperspektíva” vádja (egyéb nyavalyás tartozékaival együtt) eddig minden alkalommal a vidékiek felé szállt, és sohasem viszont!

Ime a vidéki ultrakonzervatívizmus és az ábaloldaliság a maga méztelen valóságában a la Korcsog. Az ördögbe is le vagyunk leplezve!

3 A szubjektív adott szubjektív magyarázat megbosszulja magát, mert kínos és hosszú vajúdás után Korcsog megszűli a szubjektívől a szubjektívét.

Korcsog hibáit összefoglalva a következőkben látom: Mint cikkíró elfogult és nem pártos, holott a kettő távolról sem ugyanaz. Helyenként egyáltalán nem világos, elentmondásos az, amit mondani akar. Összekeveri a szubjektívét az objektívvel. A dolgok miértjét egyáltalán nem magyarázza, csupán egy hamis tudat, éspedig saját hamis tudatának szolgálai másolatát nyújtja. Alaptalannul rosszindulatúan kezeli a problémát, amely szinte már önmagában is megakadályozza abban, hogy véleménye mérvadó legyen.

Jómagamról csak annyit, hogy vidéki vagyok, de nem pártos, minthogy sehol sem lelem azt a vidéki pártot, amelyhez kapcsolódom kellené, hogy pártosságom bizonyítván fellépjek egy „sehol sincs pesti párt” ellen.

Nemcsak előttem világos az, hogy vidék—Pest objektív különbségéből levezetve kell feltárni a tudatban meglévő nem elhanyagolhatóan ritka, de azért nem is veszélyes gyakorlati tudatos vagy ösztönös elégedetlenséget.

Ennek ellenére, szerintem, mégsem a meglévő különbségek és ellentétek adják a pesti és vidéki diákok közötti kapcsolatok lényegét, hanem a közöttük lévő objektív egyezés, amely végül is elvitathatatlannul determináns jelleggel szabályozza e kapcsolatokat.

Ebből az egységből indulok ki, hogy legalább megpróbáljam látni, melyek milyen súlyúak és milyen következmény-nyel járnak azok a konfliktusok, amelyeket a Pest—vidék között fellelhető közös vonásokat? Úgy érzem, nem.

tusok, amelyeket a Pest—vidék között fellelhető nagy gazdasági-társadalmi különbség a diákság körében okozhat.

Aki a különbségből indul ki, az már eleve nem látja a konfliktus irányát, mozgatórugóját, eredetét és minőségét, hiszen elhanyagolja a leglényegesebb momentumot: azt, ami a pesti és vidéki diákok között közös. Holott egyúgyazon társadalmi réteghez, a diáksághoz tartoznak. Ugyanazon történelmi tradícióban nevelkedett, ugyanazon korosztály. Az egyetemen valamennyien a marxizmust tanulmányozzák, s a többség vágya az, hogy valamilyen alkotó, elméleti vagy gyakorlati marxistává válják. Közgazdászok leszünk valamennyien. De még hány talán sokkal lényegesebb közös motívumot lehetne felsorolni. Vajon elharmályosítja-e a Pest—vidék közötti kétségtelenül meglévő különbség a pesti és vidéki diákok közötti fellelhető ellentét a közös vonásokat? Úgy érzem, nem.

Pest és vidék különbsége elsősorban gazdasági-társadalmi. Budapest egységes és hatalmas konglomerátum, fellépése országos sőt nemzetközi jelentőségű. Vidék viszont szét-szórtság, egységeinek egymástól való elszigeteltsége miatt szinte képtelen egységesen fellépni.

Vidéken korántsem annyira civilizáltak, kulturáltak a körülmények, mint Pesten. A vázolt különbségekkel csupán annyit szerettem volna bizonyítani, hogy Pesten a társadalmiasulás feleleli minden kétséget kizáróan ösztönzőbe, nagyobb számúak és nagyobb hatásúak, mint vidéken, aminek Pest egysége volta képezi alapjait. A közvetítettségek, az egyén és társadalom, az egyén és tudományok, művészetek, valamint politika között Pesten sokkal erősebbek, mint vidéken.

Bizonyos dolgokat a pesti eleve készen megkap,

amivel a vidékieknek később kell megismerkedniük. Ez nem a nevelés magasabb minőségi színvonalából, hanem a környezet magasabb minőségi színvonalából származik.

Mindezek az átlagpestit határozottabba, bátrabbá, biztosabb fellépésűvé teszi. Vidékiek viszont Pestre-kerülésük alkalmával bátoratlanabbak, határozatlanabbak, kevésbé merészek. A környezet magasabb minőségi színvonalából és a magasabb színvonalú társadalmiasulásból származó előny viszont potenciális, könnyen behozható, és túlszárnyalható. Idővel a kezdeti bátoratlanság eltűnik, a vidékiek, ezt fokozatosan lenyesegeti a kollégium.

A kollégium integrálja a vidékiek jött diákokat. Ez az integrálódás és a társadalmiasulásnak a kollégiumban megvalósuló színvonalát, messze felülmúlja a pestiekét.

Az integrálódás objektív folyamat, és legerősebb az egy-szobában lakók, általában egyúgyazon szakos diákok között.

Az egyszakos kollégisták általában 4—5 évet töltenek el, a tanulmányi időtől függően egymással. Bőven van tehát idő nemcsak arra, hogy megismerjék, hanem arra is, hogy alakítsák egymás tudását és jellemét.

Lefaragják egymás negatívumait, és gazdagítják a pozitívumokat. Rengeteget és gyakran vitatkoznak a legkülönbözőbb tudományos, politikai, művészeti, filozófiai és emberi problémákról. Rengeteg információt hordanak össze az egyetemi, illetve kollégiumi viszonyokról, emberekről. Látóköriük az egyetemi viszonyokban sokkal szélesebb, átfogóbb és mélyebb, mint a pestieké. Ez az integrációs folyamat a kollégium lényege, amely elősegíti, hogy a vidéki behozzon, sőt, túlszárnyaljon bizonyos hátrányokat, ha az egyén erre alkalmilag alkalmas.

Ez az az integráció, amely olyan mennyiségi, minőségi pluszt ad az egyéneknek, amelyet a pesti diák sokkal nagyobb fáradsággal, és jobb képességek birtokában szerezhet meg. A kollégium integráló hatásának egy komoly hiányossága van, hogy általában spontán és ösztönös és nem felülírt felismert, irányított és szervezett. Gyakran azok sem ismerik fel, akik át-élik.

Az integrációt két dologgal nem szabad összekeverni: az uniformizálódással, és a klikkeskedéssel. Az uniformizálódás szerintem bármiféle közösségben kizárt, az ember eleve képtelen hosszabb időre uniformizálódni. Sokkal nagyobb veszély a klikkeskedés. Ez azonban egyáltalán nem kollégiumi jelenség. Klikknek az afféle tömörülést tekintem, amely a legkülönbözőbb objektív és szubjektív okok miatt, ösztönösen vagy tudatosan kizárja a közösségből az integrálódás folyamatát, egyáltalán lehetőséget.

Klikk tehát az a tömörülés, amelynek tagjait kicsinyes vagy kevésbé kicsinyes rövidebb, vagy hosszabb ideig érvényesülő érdekek integrálják egymáshoz. A klikk inkább jellegtelen massa, semmint integráció.

Ők elfogadják egymást olyan-nak, amilyenek, csak ez a laza, kétes egység és egyetértés fontos számukra, mert céljaik elérésének, előbbrejutásuknak a köz rovására való érvényesülésüknek egységük, képezi zálogát. A kritika csak akkor lép elő, ha az önérdék a klikken belül veszélybe kerül. Ez veszélyes jelenség, el-lene erőteljesen fel kell lépnie. Nem a közérdek, hanem a saját partikuláris érdekük érvényrejtésén fáradoznak, amely nem ritkán sikerül is. A klikkeskedés viszont egyáltalán nem gyakoribb jelenség a vidékiek, mint a pestiek között.

Vidékiek és pestiek külön-külön élnék társasági életet. Együtt ritkán.

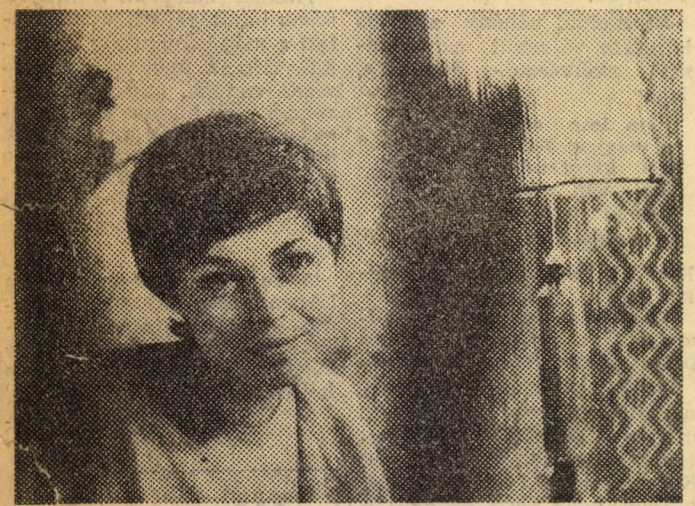
Jóhiszeműen kezdeményezni kell mindkét oldalról olyan összejöveteleket, ahol a problematikus kérdések megfelelő legkörben megvitathatók.

Ezek a rendezvények megfelelő tartalommal és formával, tézisést válthatnak ki mindkét oldalán, és elősegíthetik az ellentétek megoldását. Valószínűleg tartom, hogy a kívánt eredmény így nem marad el.

**Horváth Béla,
a Lengyel Gyula kollégium
(Makarenkó utca)
DB-titkára**

Mire jelentkeztek?

A napokban több ezer középiskolás lány és fiú dönt a jövőjéről, adja be jelentkezését valamelyik egyetemre... Vajon milyen az érdeklődés egyetemünk iránt, sokan vagy kevesen választják-e a közgazdász pályát, tudják-e, hogy MIRE JELENTKEZNEK? (Rétfalvi Gábor riportsorozata. — I. rész.)

Mohácsi Zsuzsa az I. István közgazdászai technikum IV. osztályos tanulója: — Beadom a felvételi kérelmemet. Sokan biztatnak. Jó tanuló vagyok, bár most félévben csak 4,7 voltam. — Nem nagy baj, majd a felvételin behozod ezt a kis hátrányt. — Szeretném remélni, csak sajnos mi technikumosok sokkal rosszabb helyzetben vagyunk a gimnazistákkal szemben, mint például a szakközépiskolások (ti. ők gimnáziumi matematikát tanulnak). A heti három matekóra adta „kedvezőtlen, lehetőségeit” nagyon nehezen tudjuk helyrehozni. Sajnos, nem sokat segít az igazgatónk — azt hiszem egyedülálló —

kezdeményezése sem. Azok részére, akik a Közgázra jelentkeznek — kis tanfolyamot szervezett matematikából. De sokkal jobb lenne már harmadikban egy ilyen tanfolyam, amikor még nem zavar az érettségi, és ha pontosan azt adná, amire szükség van a felvételin és az egyetemi évek során. — Ahogy hallom, azért Te nagyon becsületesen készülsz erre a két nagy erőpróba. — Nagyon szeretnék bekerülni. — A másik felvételi tárggyal biztosan nincs ennyi probléma? — Erre sem adhatok egyértelmű választ. Sokszor mesélték már, hogy sokban különbözik az egyetemi felfogás a középiskolai szóc. polgárd. felfogástól. És állítólag ebből van több kérdés. — Te is részt vettél azon a

statisztikai felmérésen, amit a KÖZGAZDÁSZ részére csináltam. Néztém a lapodat. Minden kérdésre nagyon jól választál. Honnan szerezted ezeket a pontos információkat?

— Osztályfőnöki órákon már beszélgettünk az egyetemről, de főleg volt iskolástársaimtól tudtam meg mindent.

— Nem gondolod, hogy ezek a tapasztalatadások nem mindig egészen reálisak?

— Azt hiszem, az én esetemben azok voltak. De tudok olyan esetről, amikor nagyon jó tanuló egy gyengébb felvételi tapasztalataitól megremülve mégsem pályázta az egyetemet, és ez fordítva is megtörtént, amikor egy-egy közepes tanuló — a jobbak könnyebben vett felvételijén — felbátorodva jelentkezett.

— Más forrásból nem is szereztetek információkat?

— Sajnos, a Felsőoktatási Tájékoztató csak másfél oldalon foglalja össze az egyetemmel, és főleg általánosságokat mond. Ráadásul akkor jelent meg, amikor már be kellett adni a jelentkezési lapokat az orvosi vizsgálatok miatt!

— Lapunk minden évben megjelentetett egy ún. beiskolázási számot. Láttál már ilyent?

— Sajnos nem.

— Áprilisban ismét megjelenik egy ehhez hasonló szám. Ebben bőven írunk az új szakosodásról és az egyes tanszékekről.

— Régebben volt olyan is, hogy egy tanár vagy egy hallgató tartott nálunk rövid ismertetést. Nagyon örültünk volna ennek idén is!

— Sikeres érettségi vizsgát kívánunk. Reméljük ősszel az első évfolyamon találkozunk majd veled!

KLUB KLUB KLUB

Seikilos a ZK-ban

Hogy kerül ez az előkelő ókori név a Z. K.-ba? És mi is az a Z. K.? Az utóbbi kérdésre már mindenki tud válaszolni, aki egy kicsit is nézegeti az egyetemi plakátokat. Talán a legjobb, legfigyelemkeltőbb hirdetéseket ők csinálják. Ők, a zenei klub tagjai.

A zenei klub a kultúrösztályhoz tartozik, de Mérő Mátyás, a klub vezetője mégis azzal kezdi tájékoztatását:

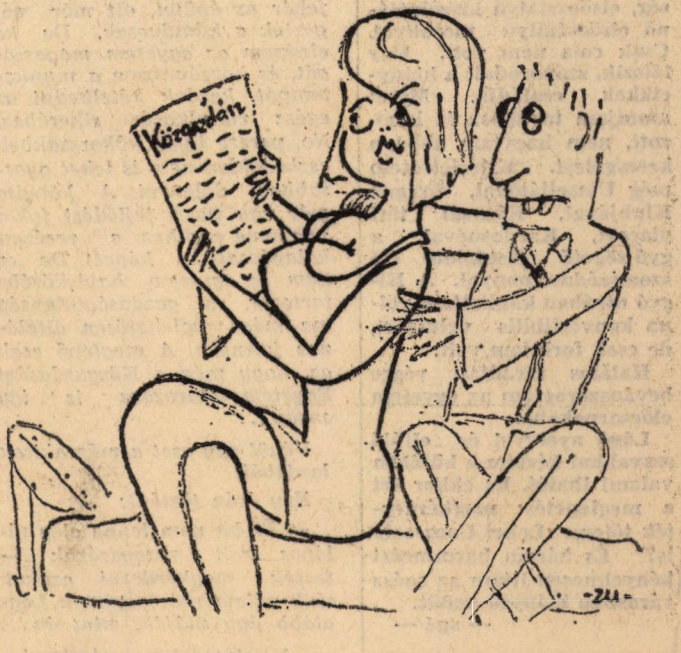
— Eredetileg egy ellenklubot akartunk csinálni. Ha valaki ugyanis beül a régi helyiségbe, állandóan zavarja a flipper csattogása, vagy a TV műsora. Úgy gondoltuk, teremtünk olyan feltételeket, hogy zenehallgatás közben nyugodt környezetben lehessen tanulni, vagy beszélgetni. Vagy egyszerűen csak a muzsikát hallgatni. Később, hogy érdekesebbé tegyük kezdeményezésünket, műsorokat is szerveztünk. Így került a csizma az asztalra, vagyis Seikilos sírja, melyen az első európai dallamtörödéket találták, a Z. K.-ba. Innen indulunk zenetörténeti sorozatunkkal és innen jutunk el napjaink, sőt a jövő zenéjéhez. A klubba mindenki behozhatja a lemezeit — még tánczenét is hallgatunk néha — és ott megismertetheti gyűjteménye legjobb darabjait másokkal is. Ezenkívül teszünk valamit a Bartók-kultusz érdekében is: most indult a Bartók-sorozatunk.

Van panaszunk is. A klub

berendezése elég sok pénzbe kerül, mégsem vigyáznak rá. Sajnos, a termünkben tartanak szemináriumokat is, és a hallgatók összekoszolják és rongálják a berendezést. Úgy

— spé —

Ki hinné?

...Előbb ezt elolvasom

(Halász Géza karikatúrája)

Vén csontjaim...

Öregsünk. Hogy erre mikor jöttem rá? Magamon először akkor vettem észre, amikor egy társam hívására elmentem egy gimnázium bulijára. Megláttam a lányok, fiúk ruháját, pardon, szerelését és földbe gyökerezett a lábam. Öregem, mondtam magamnak, de elmaradtál a divattól! — s végignéztem magamon. Modern fazonú, piros ruha volt rajtam, övön egy elmaradhatatlan nagy csattal, éppen aznap vásároltam. Amikor megvettem, még azt hittem, divatos. De nem! Órák, sőt percek alatt változik a divat. Láttam egy lányt, talpig fekete-ben. Szoknya helyett nagypapa-korabeli alsónadrágot viselt. Emlékeztem valamiféle nadrágszoknyára a Burdából, de nem hinném, hogy alsónadrághoz hasonlított volna.

A bulin megjelent fiú farmert öltött magára. No lám! — gondoltam — még nem tűnt el ez sem. Mégsem vagyok túl ódivatú. Csak akkor lepődtem meg, midőn elhaladt előttem és a hátsó felére pillantottam: két, időnként kacintgató szem volt rápingálva. Egyik ámulatból a másikba estem, amikor kezdetét vette a nagy zenebona. Esküszöm, a Kleopátrában láttam ilyen táncot, ó-egyiptomi mozdulatokkal, hadonászva táncoltak, vonaglottak, mintha láthatatlan korbáccsal ütnék őket. Közülük egyik fiú mellmagasságig emelte fel egyik kezét, majd remegtetni kezdte, aztán hátradől, dől, dől, oda akartam ugrani, hogy elkapjam szegényt, nehogy megüsse magát. Az utolsó pillanatban visszajött a mélyből...

Leültem, mert nem bírtam már szusszal látásukat. Nézegettem őket, húszéves szemmel. Eveik száma nem volt több 17—18 évnél. Visszaemlékeztem „régmúlt ifjú” koromra. Hát, csináltak mi ilyet? De bennük az élet, az energia, a lendület!... láthatóan jóval nagyobb, mi tánc közben soha sem tudtunk akkorát ugrani!

Csak az vigasztal, nemcsak én „öregszem”. Közgáz Karezs is. Csak egy negyedéves álmaiban lehet valóság; hogy: üres a menza, nem lyukas az órarend, és hat perccel 8 előtt lépi át az egyetem küszöbét.

S hogy stilszerűen fejezem be cikkem: Sietek, 10-kor órák lesz, s már negyed 11. Sietni! No, nem! Öreg csontjaim nem bírják már ezt a nagy terhelést.

Forró Éva

BÜNHÍREK

X. áruházban bensőséges kezek között tetten érték az ezredik áruházi szarkát. Az ajándékot a rendőrség tette a kezére.

Csöngetéssel végződött a büfé előtti lökdösődés. A romok eltakarítása folyamatban van.

Megdöbentő kegyetlenséggel fosztott ki egy árokfutó bárhelyiség néhány vendéget. Az árokfutót ideiglenesen bezárták.

Jogtalan haszonra tett szert egy egyetemista, aki a félév folyamán rendszeresen lopkodta a tantervben előírt, köztölt foglalkozásainak óráit. A sikkasztót magas címletű okmánybélyeg vásárlására ítélték.

Előre kitervelt módon elkövetett tudósítással vágta fejbe a békés újságolvasókat W. Y., a Kukorék munkatársa. Büntetését egy napi próbaidőre felfüggesztették.

Garázdaság miatt a takarítónők kezére került Szemét Szaniszló másodikéves hallgató. Úgytá a helyszínen való megbírságolással tisztították el.

Eltűnt egy 170 cm magas, karcos, zöld szemű, szőke, húsz év körüli nő. Ismertetőjele, hogy szereti a békességet. Utoljára nem volt rajta sem-

mi. Alk láttá, annak szétverem a fejét.

Méregkeverő az almán! H. A. községben egy harapós kutya jólöltözött férfit kergetett fel egy útszéli fára. Ekkor derült fény a disznóságra. A férfi táskája leesett a földre, és négy darab mérgezett krémes csuszott ki belőle. A kutya ettől megdöglött. A lakosság segítségével öv Smucig Timótné megmenekült.

Cauchy-féle egyenlőtlenséggel kényszerítette lakására egy elsős fiú csinos csoporttársnőjét. Szerencsére a lánynak nem esett baja.

Zebrán gázolt! O. O. egy szudáni születésű zebrán ülve elgázolt két gyanútlan virágágyat. A halottak száma negyvenhét, az anyagi kár nem jelentős. O. O-t agyonverték, ezenkívül nyolc évre eltiltották a zebraszelidítéstől.

Tiltott határátlépést kísérelt meg Oktondi Ottó egyetemi hallgató. Az utolsó utóvizsgán elkapták.

Sztársztrájk! Q. bolygón a bűnözők sztrájkba léptek, mert szerintük nem a megfelelő bánásmódban részesítették őket idáig az újságok. A lapok tárgyalásra kényszerültek.

tormai

Négy osztály különbség

Óriási bravúr

Nagy fegyvertényt hajtott végre egyetemünk labdarúgócsapata: A Főiskolás Bajnokságban bekerült az ország legjobb 4 csapata közé! Az eredmény mindenképpen szenzációs, mert a Bp. III. osztályú együttesünk csupán egyetlen erősítéssel — az MTK-s Brünyí Bélával — vívta ki a nem mindennapi sikert.

No, de menjünk csak sorjában. Az első ellenfél Szolnokon, a helyi NB III-as Kilián Repülőtisztí Iskola csapata volt. Felkészülési nehézségek, zuhogó eső, idegen pálya, 3 osztállyal magasabban játszó ellenfél. Az eredmény mégis 1:0 a „Közgáz” javára. Sokan azt mondhatják erre: egyszerű kijött a lépés. Nem volt idő a hosszabb elemzésre, mert következett az NB II-es Veszprémi Vegyész — idegenben. A meccs 2:2-es döntetlen eredménnyel végződött. Mivel ilyen esetben az alacsonyabb osztályú csapat jut tovább, a KSC került a legjobb 4 közé.

Molnár Sándor tanszékvezető, a csapat edzője a legnagyobb elismerés hangján beszélt a fiúkról. Dicsérte a gárda taktikai érettségét, óriási lelkesedését. Elmondta, hogy az együttes eddigi sikerei nagy feltűnést keltettek. Soron következő feladat: minél jobban szerepelni a bajnokságban.

A főiskolások kupájában nincs vesztenivaló, már csak ráadás jöhet. Remélhetőleg a pályakérdés is hamarosan megoldódik.

Végezetül szívből gratulálunk a nagy bravúrhoz, mely bizonyára szárnyakat ad a további jó eredmények eléréséhez! Lantai

KÖZGÁZ

IPAR SZAKOS III. és IV. évfolyamos hallgatók — összesen 9 fő —, a nyári termelési gyakorlatból 3 hetet az NDK-ban, a Rostock-i hajógyárban tölthetnek. Jelenkezni írásban az Ipargazdaságtan tanszéken kell. Előnyben részesülnek a KISZ által is ajánlott azon hallgatók, akik jól tudnak németül — esetleg más világnyelven, és már voltak, vagy most mennek a Magyar Hajó- és Darugyárba termelési gyakorlatra.

Az emberek szeretnek táncolni. Mi a tánc? A lexikon szerint: az emberi érzelmek kifejezése, térben és időben, tagolt mozdulatokkal. Mióta van? Ósidőktől kezdve. Na és azok a modern ritmusok! Egyik napilapunkban egy idős argentin matrónáról olvasok, aki a bemutatott új táncot mélyszélesen felháborodva eképp kommentálta: „Ezek a vad ritmusok és ezek az érzéki mozdulatok! Pfuj! Hová vezet ez a mai erkölcs!?” S mit gondoltok, mikor történt mindez? Vesztettetek. A század elején. S a tánc neve: tangó. Tánc tehát mindig volt és mindig lesz. És mindig változnak az ízlések, s a divatok. A tegnap fiataljai mindig fel fognak habozni a ma teenagerjeinek vadonatúj hóbortjain. És holnap egészen biztos, jön egy még újabb tánc. Lehet ilyen, lehet olyan..., érzelmeket fejez majd ki, tagolt mozdulatokkal...

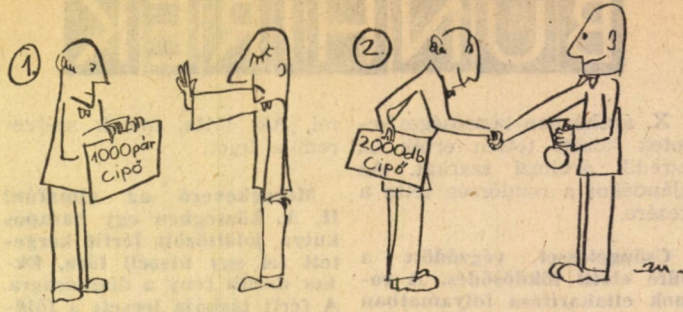
FOTO: KULCSÁR JÓZSEF
SZÖVEG:
PONGRÁCZ GYÖRGY

Lehet így, lehet úgy...

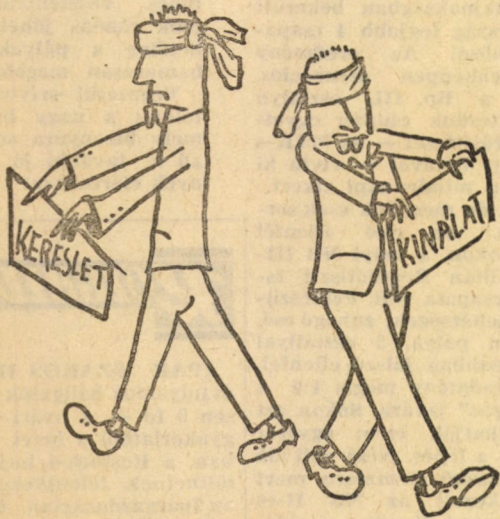

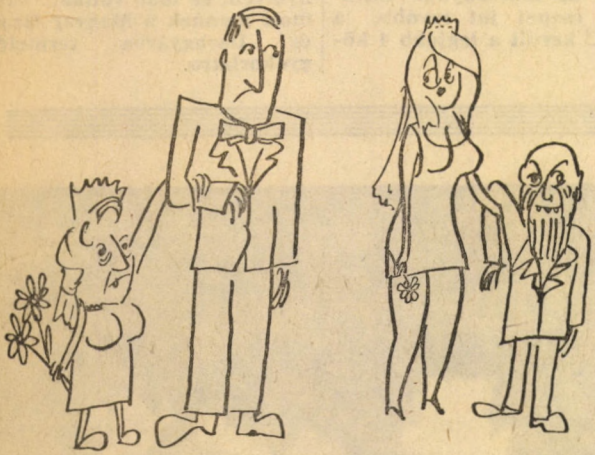
AZ A RONGYOS REGI...

Mennyiségi szemlélet

Piac

Központi elosztás

Amortizáció

Fékezőrakéta avagy miért firtatjuk a KEFIR-t

A fékezőrakéták néhány tíz másodperccel később kezdtek működni, s így az óceántól távolabb, egy kis ország fővárosát átszelő folyó közepére ereszkedett le nagy, lobogó ejtőernyőjével kabinom. A folyó összetétele a nálunk is szokásos H₂O, erősen szennyezett, a levegő úgyszintén, könnyen megállapíthatam, hogy tudósaink feltételezése helyesnek bizonyult, értelmes lények bolygóján vagyok, a szennyeződés olaj-, korom- és egyéb por- stb. tartalma arra enged következtetni, hogy egy intenzív fejlődés útjára lépő, iparosodó agrárszörög földjére vetődtem, azaz vetődök, néhány méter úszás után.

Valami mákor megcsapta az orrom, amit ugyan a műszerek is jeleztek, de a kiszállás szempontjából nem tulajdonítottam neki nagyobb jelentőséget, pedig...

Miután kiértem a partra, néhány lény körém csoportosult, és bár nekem három lábam, hat kezem és öt szemem volt, nekik nem is tűnt fel az ő szegényes, két-két kezű, lábú, füllű, szemű lényük mellett, nem csodálkoztak semmin, sőt, úgy érezték, különösebben nem is érdeklem őket, mintha szokásos lenne idegen űrhajók érkezése, álmos és unatkozó hangokat hallattak:

„Nagy vicc; már nem is hideg; különben is, ilyen szerelésben; Schirilla bezzeg” stb.

Aztán egy a nyakamba börtül — az orromat igen erőteljesen megütötte a szag — és sírva-bömbölvé ordította:

„Magyar gyerekek; ferencvárosi fiúk; gyere drága haverom” — ezt többször is

mondta. Egy palackot is szorongatott, amelyet mihelyt a számhoz emelt, mindent megértettem.

Egyszer évente, a mi bolygónkon ünnepnap van, ilyenkor nálunk is hasonló szagú szeszes italokat fogyasztanak, nálunk sem dolgoznak, csak sétálnak, s talán mi sem csodálkoznánk, ha a nagy külsőségben valakinek eggyel több a keze, vagy a lába. Igaz, hat kéznél még józanul is elcsúszik egy-egy.

Tehát ünnep van, Persze, én akkor sem ihatom, itt nagyon józannak kell lennem, már várják a jelentéseimet otthon. Különben is, ez az alak olyan erőszakos. Hopp! — már ki is szakítottam magam a karjaiból. Ott egy nagy épület. Nem lakóház, biztos, akkor ma nem is dolgoznak benne, néhány ugrás és benn is vagyok az oszlopok közt. Gondolom, jó, ha valamelyik kis emeleti zugban meghúzom magam. Benyitottam a harmadikon egy szobába. A kávészágon már meg sem lepődtem. Gépiesen kinyitottam az ablakot (szemben tábla: PIPA UTCA) és máris rohantam a szobából. Az alkohol bűze elemei erővel tört be a nyitott ablakon.

Aztán sikerült találnom egy újabb nyitott ajtót, rajta törött üvegtábla: KÖZGAZDÁSZ SZERKESZTŐSÉG. Egy szimat... itt régen ihattak utoljára. (Ilyen kis harmadik emeleti irodában nálunk is kicsi a reprezentáció.) Néhány asztal, pár lötyögő szék. A falon borzasztó összevisszaságban fényképek, rajzok, feliratok. A képek alapján hamar rájöttem, hogy a bolygón élő értelmes lények hozzánk hasonlóan, két neműek. A nőstények általában kevés ruhát hordanak, rövidet, söt... A hí-

mek fényképei egy nagy, fekete tablóra voltak felragasztva, és bár alkatukat nézve el sem hinném, a képek alapján egyértelműen arra következtethettem, hogy a nálunk is népszerű futballjátékot úzik, bár kissé furcsa stílusban. Igaz, egy kis pocakos egész jól vetődik a labdára, de egy magas, szőke, a hozzáállásából látom, egyenesen a kapu mellé lövi a labdát... talán éppen tizenegyet... Egyetlen, nagy, titokzatos kifrás a táblán: KEFIR-68.

Nem engem kellett volna küldeni erre az expedícióra. Mindenem a focit! És most itt állok egy szobában, tízezer fényévre otthonomtól, egy rakás focimeccs-fénykép előtt! És a falakon több helyen nagy betűkkel: KEFIR. Mit jelenthet? Egy plakát:

KEFIR — AZ EVSZÁZAD MÉRKŐZÉSE — KABARE — SPORT, TOMBOLA — TIZENEGYESRÚGÓ VERSENY LÁNYOKNAK, ARANYBAL-LÁB-DÍJ — KEFIR-BÜFÉ — GYERE PAJTÁS!

Nagy talány. Tovább kutattam. Egy hatalmas könyv. Hadrovics — Gáldi. Két fajta betű, az egyik szerint szavanként sorbaszedve. SZOTÁR!!! Remek! Be velem a komputerbe! Egy-két másodperc... A, Abba, Abból, Abécé, Ablak, Abra, Abránd... és így tovább, értem, mindet értem!

Gyorsan egy főpróba. Főltűtök egy másik könyvet: Abszolút szellem... monoszok... szubsztancia... elidegenedés... Hoppá! Ez így nem lesz jó! Mi is a címe?... FILOZÓFIA... Ja, az más.

Gyérünk a plakáthoz! **JEGYEK A SZERKESZTŐSÉGBEN KAPHATÓK. MÉG MA BIZOSÍTSÁ A HELYÉT!**

Ennek fele se tréfa! Vajon

hol tartják ezeket a jegyeket? Nézzük csak a fiókokat!

Ekkor lépéseket hallottam közeledni. Egy fiatal hím lépett be, mögötte egy fiatal nőstény.

— Szia, Géza, mondja a fiú — te itt vagy? Volt kulcsod? Mondtam neki, hogy nyitva volt az ajtó, és én nem vagyok Géza. Azt mondja:

— Pedig tisztára azt hittem.

— Miért? — kérdelem — Géza így néz ki?

— Ennyire nem... — feleli, de azt ígérte, hogy kitalál valami marhaságot a KEFIR-re, azt hittem, te vagy az a marhaság.

— Kész. És miért hívjátok KEFIR-nek a focimeccset? — Ez rövidítés: Kulturális Együttések — FIRkászok, azaz újságírók.

— És mikor lesz a meccs? — Honnan tudjam?! Azt mondta a főnök, csináljuk meg. Mi mondtuk, jó. Most várjuk, hogy valaki elkezdje... — És közönség lesz? — Micsoda kérdés! Az egész egyetem ott szurkol a BEAC-pályára lelátóin. Egyébként meddig maradsz itt?... mármint a szobában?

— Pardon, zavarok? — A, dehogyan, csak interjút készíték velem — mutat a lányra. — Gyere, mucus, hogy is hívnak? — Ma ünnep van, mégis dolgozol?

— Te, ha azt mondanád, hogy egy más bolygóról jöttél, azt is elhinném. Ilyen hülyét kérdezni... és ebben a szobában...! — Hát szia, majd a KEFIR-en találkozunk!

— Szia, majd keress meg, adok egy tiszteletjegyet... féláron!

Nem tapintatból hagytam őket magukra, de már-már megkívántam azt az italt, amelynek a szaga, azaz illata néhány perccel elárasztja a szobát. És én most tudományos... hukk... programot... hukk... hajtok végre... hukk...

HALÁSZ GÉZA

A közgazdász lelki postája

Sokan fordultak már hozzánk azzal a kéréssel, foglalkozzunk néha olvasóink lelki problémáival is. Valóban, egy ilyen világlap, mint a miénk, nem lehet meg személtáda-rovat nélkül, kell ez, mint közgazdásznak a sör, vagy mint poloskának a DDT. Így döntöttünk úgy, hogy rovatot indítunk a fenti címen, ugyanúgy, mint a Nők Lapja, vagy más, a világsajtóban is regisztrált lapok. (Csak a miénk sokkal jobb lesz.)

Íme, egy levél a sok közül:

Kedves lelki posta!

Nehéz helyzetemben Önöktől kérek segítséget. Visszanyom Vele ezelőtt két és fél évvel ekezdődött. Itt ismerkedtünk meg az Egyetemen. Hosszú, hosszú időket töltöttünk együtt, hála a csökkentés nélküli óraszám-nak. Ha rámosolyogtam, mindig visszanevetett, szinte lestük egymás ajkáról a szavakat. Gyakran találkoztunk, és én ilyenkor mindig nagyon boldog voltam. Kezdetben a szüleim is jószemmel nézték kapcsolatunkat, illetve akkor még nem tudtak róla. A helyzet az első vizsgaidőszak után kezdett elmérgesedni, amikor Ő nem bírta elviselni, hogy okosabb vagyok nála. Ezt még elnéztem volna neki, mert hiszen mindenkiben van önérzet... A következő lépés az volt, amikor már nem mosolygott vissza. Az az érzésem, valaki más foglalta el a helyemet a szívében. Összeveszni mégsem merek vele, és így csak várok... Várok. Háttha egyszer mégis... Lehet, hogy nem nagy ügy, de nekem az életem függ tőle. Kérem, adjanak tanácsot, mitévő legyek. Hiszen várni sem lehet örökké...

Tisztelettel: (teljes cím).

Kedves cím!

Reméljük, Ön tudja, fiú-e, vagy lány, mert mi nem. Ez ugyanis leveléből nem derül ki. Ami a problémáját illeti, mi azt mindnyájan teljes mértékben átértéztük, a Szerkesztőség három napot hiányzott igazolatlanul heveny sírógörcs miatt. Közelebről: sajnos nem derül ki konkrétan sorából, kiről is van szó, ki az a Nagy Ő, és így csak egyik szemináriumvezetőjére gondolhattunk. Az ilyen ismeretiségekkel vigyázni kell. Sajnos, általános tapasztalat, hogy ami szemináriumokon jó, az nem elégíti ki egy gyakorlatvezetőt a vizsgán. Persze, az is lehet, hogy valóban, az Ön nagy tudása idézte elő a ki-sebbségi érzést a vizsgáztatásban, bár ez a ritkábbik eset. A gyakoribb az, hogy a két félnek nincs lehetősége egymás tüzetes megismerésére, ami általában a hallgató gyakori távolmaradásával indokolható. No és, mondjuk meg őszintén, ha Ön részt is vesz azon a szemináriumon, mi az a két, rosszabb esetben három óra, amit együtt töltöttek. Az még arra sem elég, hogy... de talán arra elég, de arra aztán már biztosan nem. Szóval, vigyázni kell, de Ön, mint az életéből is kiderül, nem vigyázott. Ez már így szokott lenni.

Tanácsunk, várjon. Már nem kell sokat. Nincs az a tantárgy, aminek oktatása előbb-utóbb be ne fejeződné. És akkor tisztázhat mindent. Szépen, nyugodtan. Addig próbálja elviselni, bármilyen unszimpatikusnak is tűnik Önnek az illető. Vigasztalja a tudat, hogy nem egyedül Önre rótt ily nehéz feladatot a sors. Ha tanácsunk nem elégítené ki, csináljon amit akar!

A legmegértőbb szívvel:

Janka néni

Ui.: Várjuk olvasóink további leveleit. Teljes indiszkréción!

— bors —

Nem megyek!

Drága és az anyucikám!

Sajnos 27-én kedden nem utazhatok haza, mert hajóbránkulásra kell menni, és ha nem megyek el, akkor elbőből is úszni kell, ami huszonöt forint, ez meg csak húsz. Pedig novemberben jöttem ki a kertben a Bodri nevű kis kutyámmal, mint a NEOTON zenekart hallgatásom a tűző napon és a lányok folyton táncolni ünnepelnek! Biztosan utazhatni fogok, mert én ugyan meg nem nézem a divatbemutatót, folyton csak azt a minit mutogatják. Kérlek, a buffet is, de ez engem nem érdekel, tudod, hogy utálom az alkoholt. Majd írok neked kisegítőre, lesz idő, amíg a többiek a lányok focimeccsét nézik. Tanulni sem lehet, mert én, ha szünetet várok magammal, kitöltöm a Durván! Most írték, hogy korán lefolyt a Durván! Most írték, hogy korán lefolyt a Durván! Most írték, hogy korán lefolyt a Durván! Most írték, hogy korán lefolyt a Durván!

Gúkol nevű fiad:

Géza

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem lapja
Megjelenik kéthetenként a tanulmányi időszak alatt
Felülsz szerkesztő:
Kincses György
Szerkesztőség: Budapest. IX., Dimitrov tér 8.
Telefon: 186-850/138
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Készül a Szikra Lapnyomdában